

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບບື້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher, BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13 and Easter Lesson
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13 and Easter Lesson
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ສິ່ງຂ່າວການປະກາດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣເມຍາ ບົດທີ 1

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ: ເຢເຣເມຍາ ບົດທີ 1

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາເຢເຣເມຍາເພື່ອວຽກງານອັນໜັກໜ່ວງ, ແລະຊົງສັນຍາວ່າຈະຊ່ວຍເພີ່ມໃນເວລາທີ່ມີສັດຕູ

ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ວຽກງານອັນໃດ-ຍາກຫລືງ່າຍ-ພຣະເຈົ້າເອີ້ນທ່ານຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນການຮຽກເອີ້ນເຢເຣເມຍາວ່າເປັນຢ່າງໃດ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພວກເຮົາເປັນຢ່າງໃດ?

ແຜນການສົດສອນ

ນໍາເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ຄໍາແນະນໍາ: ເວົ້າກັບເພື່ອບ້ານຂອງທ່ານ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເລືອກການທີ່ທ່ານກໍາລັງທໍາຢູ່? ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຈັກສອງສາມຄົນ.....
2. ຖາມ: ຖ້າພຣະເຈົ້າທາກເຂົ້າມາທາທ່ານແລ້ວບອກໃຫ້ທ່ານປ່ຽນງານເດ, ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ໝູນໃຈຈັກສອງສາມຄົນໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມນີ້.
3. ສໍາລັບບົດຮຽນນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນການຮັບຜິດຊອບຂອງຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນ. ວ່າເຂົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ຄົນໜຸ່ມຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າເຢເຣເມຍາ.

ນໍາພາສຶກສາພຣະຄໍາສໍາລັບ:

4. ໃຫ້ຂຽນຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນທີ່ຈະສຶກສາເປັນຕອນໜຶ່ງໄປ ແລ້ວຄຣູກໍຈະອະທິບາຍໄປຕາມຫົວຂໍ້ນັ້ນ

ຄໍາສັ່ງທາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ (ເຢເຣເມຍາ 1:1-3). ໃນຕອນນີ້ຄຣູຈະອະທິບາຍເຖິງການມີຄໍາກ່າວຂອງເຢເຣເມຍາ. ແລະກໍມີຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງເຂົາເໝືອນກັນ. ແລະກໍຈະໄດ້ອະທິບາຍໄປເຖິງວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຄໍາສັ່ງນີ້.

5. ໃນຫົວຂໍ້ທີສອງ ກໍໃຫ້ຂຽນບົ່ງໃນກະດານເໝືອນກັນ.

ຈຸດມຸ້ງໝາຍສໍາລັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ (ເຢເຣເມຍາ 1:4-10) ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 4 ແລະ 5 ຫລັງຈາກອ່ານ ແລ້ວ ຄຽຈະອະທິບາຍວ່າເວລາພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນ ພຣະອົງກໍຈະມີເປົ້າໝາຍໃຫ້ເຢເຣເມຍາເຮັດ. ງານນີ້ເບິ່ງຄືວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງເຢເຣເມຍາມາເພື່ອງານນີ້ໂດຍສະເພາະ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນພວກເຮົານີ້ລະ. ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ມາເປັນຄຣິສຕຽນພຣະອົງກໍຊົງມີເປົ້າໝາຍໃນຕົວຂອງ ພວກເຮົາທຸກຄົນ. ຖາມ: ທ່ານຈະອະທິບາຍຢ່າງໃດຕໍ່ຄໍາຖາມທີ່ວ່ານີ້. ຖ້າພຣະເຈົ້າຫາກເອີ້ນເອົາພວກເຮົາແຕ່ຍັງ ໝູ່ມ້ອຍເໝືອນເຢເຣເມຍານີ້? ລໍຖ້າຄໍາຕອບ ອາດຈະຊ້າໄປແດ່ ໃຫ້ໄດ້ຄໍາຕອບຈາກຈັກສອງສາມຄົນ.

6. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 6. ເມື່ອອ່ານແລ້ວຄຽຈະເລີ່ມອະທິບາຍທັນທີເລີຍ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຢເຣເມຍາອາຍຸທໍ່ໃດແທ້. ແຕ່ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າລາວມີຄວາມລັງເລໃຈໃນການຕັດສິນໃຈຢູ່ຄືກັນ. ມາເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດ. ໃຫ້ ຄົນນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 7-10. ແລ້ວຖາມ: ພຣະເຈົ້າຕອບວ່າຢ່າງໃດ? ໃຫ້ພາກັນສົນທະນາໃນຄໍາເວົ້ານັ້ນ. ນີ້ລະຄືພຣະ ເຈົ້າມອບງານໃຫ້ເຢເຣເມຍາ.
7. ຫົວຂໍ້ທີ 3 ພຣະເຈົ້າຊົງຢັ້ງຢືນວ່າຈະສະຖິດຢູ່ນໍາລາວ (ເຢເຣເມຍາ 1:11-19) ອ່ານຂໍ້ພຣະຄໍາພີແລ້ວຄຽກໍຈະອະ ທິບາຍ: ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາແລ້ວພຣະອົງກໍຈະຊົງຈັດຕຽມອຸປະກອນເພື່ອພວກເຮົາອີກ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງ ອ່ານເຢເຣເມຍາ 1:11-12 ຄຽອະທິບາຍໂດຍອີງຕາມເຈ້ຍບົດຮຽນ. ແລ້ວກໍອ່ານຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຂໍ້ 13-19. ພຣະ ເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນຄຽຝຶກພວກເຮົາຕລອດເວລາ. ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມລົດລະສາຍຕາຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກ ເຮົາ.

ການນໍາໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ

8. ຖາມ: ທ່ານຈະອະທິບາຍໃຫ້ຄົນໝູ່ເຂົ້າໃຈໃນການຮຽກເອີ້ນນີ້ຢ່າງໃດ?
9. ຖາມ: ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນທ່ານເຂົ້າສູ່ການປະກາດນີ້ຢ່າງໃດ? ສົນທະນາ
10. ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອການເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ຈົ່ງຟັງຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣເມຍາ 7:1-16

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຢເຣເມຍາ 7:1-8:3; 26:1-24

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣເມຍາໄດ້ສົ່ງຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າໄປເຖິງປະຊາຊາດພວກທີ່ຕົວະຕົນເອງ ໂດຍບອກວ່າຕົນເອງເຊື່ອແລະໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນະມັສການພຣະເຈົ້າ ແລະກໍໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄຳເວົ້າຄຳໃດທີ່ເປັນຄຳຂີ້ຕົວະຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການປະຕິບັດສາສນາປອມ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງລົງໂທດຢ່າງແນ່ນອນ ແລະມາຕິຣາຄາເບິ່ງໃນປັດຈຸບັນນີ້

ແຜນການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

3. ເຊີນຊວນນັກຮຽນຄິດທວນຄືນເບື້ອງຫຼັງຂອງຊີວິດ ສິ່ງທີ່ເຫັນກັບຕາຫລືບໍ່ເຫັນກໍຕາມທີ່ນຳຊີວິດມາເຖິງທຸກວັນນີ້, ແລະກໍໃຫ້ຖາມວ່າທ່ານໄດ້ທັກທາຍຈັກຄັ້ງແລ້ວຈາກບ່ອນຈອດຣົດມາເຖິງຕົວອາຄານ, ແລະຈັກຄັ້ງແລ້ວຈາກປະຕູທີ່ກ້າວເຂົ້າມາເຖິງຫ້ອງຮຽນໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນຄິດຈັກຊົ່ວໄລຍະນຶ່ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນຕອບ. ທ່ານໃຊ້ລັກສະນະຢ່າງໃດ (ກອດ, ຈັບມື, ອີກຫົວ, ຍິ້ມໃສ່ກັນ.....)
4. ສົມມຸດວ່າ ອາຈານຂອງພວກເຮົາຫາກຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູ ບໍ່ແມ່ນກ່າວຕ້ອນຮັບແຕ່ກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່າວຄຳແນະນຳ ຈຶ່ງປ່ຽນແປງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະການກະທຳຂອງພວກເຮົາເສັຍ ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າອາສັຍຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

5. ຄຳແນະນຳທີ່ອ່ານໄປນີ້ແມ່ນມາຈາກເຢເຣເມຍາ (7:3) ແລະກໍເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງບົດເທສນາຂອງເຢເຣເມຍາ. ຄຳນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນຄຳຕ້ອນຮັບທີ່ຈະມາຕ້ອນຮັບທີ່ປະຕູໂບດ. ແມ່ນຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຜ່ານມາທາງເຢເຣເມຍາ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຢເຣເມຍາ 7:1-3. ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກອິສຣາເອນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງມາເຖິງພວກເຂົາຢ່າງນີ້? ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນ

6. ນໍາພາທ້ອງຮຽນ ອ່ານ 7:6-11 ອ່ານໃນໃຈແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມເຫັນແຕ່ລະຄົນ. ຖາມ: ຄົນຢູດາໄດ້ພາກັນເຮັດຫຍັງ ພວກເຂົາພາກັນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າຫລາຍແທ້. (ພວກເຂົາຫລອກລວງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຂີ້ຕົວະພຣະເຈົ້າ. ການກະທໍາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າຢ່າງໜັກໜີ້ກົດຂີ່ຊູດຮິດກັນ) ຖ້າພໍເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຂຽນລົງໃສ່ກະດານ.
7. ເອີ້ນໃຫ້ມີໃຜຜູ້ນຶ່ງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄໍາຖາມນີ້. ການຕໍ່ຕ້ານແມ່ນອັນໃດທີ່ໜັກໜ່ວງກວ່າໝູ່? ເປັນຫຍັງ? ສົນທະນາ. ພວກອິສຣາເອນເຮັດຜິດຕໍ່ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງ 6 ຂໍ້ດ້ວຍກັນຄື ຂໍ້ 8,6,7,9, 2 ແລະຂໍ້ 1 (ບັນຍັດ 10 ປະການເບິ່ງໃນອິພຍົບ 20:1-17)
8. ຂໍ້ທີ່ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດອາດຈະເປັນເພາະປະຊາຊົນທັງຫລາຍຮູ້ວ່າຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ກໍຍັງພາກັນເຮັດຢູ່ ຄິດວ່າເປັນພຣະພອນເພາະຍັງມາວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່. (ເຢເຣມີຢາ 7:4; 10-11) ໃຫ້ເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ.
9. ສໍາລັບຄົນຢູດາທັງຫລາຍຄິດວ່າໂບດແມ່ນບ່ອນທີ່ຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າດີຫລາຍແຕ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດກໍໄດ້. ພຣະບັດຍັດຂຽນໄວ້ທີ່ໂບດເວລາມາເຫັນກໍຖືວ່າດີ.
10. ຕ້ອງຊື້ແຈງຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນວ່າແນວຄິດແລະການກະທໍາຂອງພວກເຂົາແມ່ນຜິດ. ໃນປັດສາດຂອງອິສຣາເອນ, ເຢເຣມີຢາຈຶ່ງຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ທໍານວາຍອີກ. ອ່ານເຢເຣມີ ຢາ 7:12-16. ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນທີ່ ຊີໂລ?

ການນໍາໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ

11. ບົດເທດຂອງເຢເຣມີຢາທີ່ພຣະວິຫານໄດ້ເນັ້ນໃສ່ການກະທໍາບາບ. ພວກເຮົາບໍ່ຢາກເວົ້າເຣື່ອງການເຮັດບາບແມ່ນບໍ່? ໂດຍສະເພາະບາບນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຕົວຂອງພວກເຮົາເອງ. ຄວາມສັມພັນຣະຫວ່າງຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນ, ພວກເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັນໄປເຮັດຫຍັງ? ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າການກະທໍາຂອງພວກເຮົາມີຜົນສະທ້ອນເຖິງໂຮງຮຽນວັນອາທິດ, ແລະມີຜົນສະທ້ອນເຖິງການນະມັສການພຣະເຈົ້າດ້ວຍ. ຮູ້ບໍ່ວ່າການປະພຶດແລະການກະທໍາຂອງພວກເຮົາທຸກຢ່າງພຣະເຈົ້າກໍາລັງເຝົ້າເບິ່ງຢູ່. (7:11)

12. ພັງແລະອຳນາດຂອງໄມ້ກາງແຂນຍັງຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ ສາຣະພາບບາບຂອງທ່ານເຖິດ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກ
ເຮົາມີບັນຫາ ແຕ່ພຣະອົງກໍພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາທຸກເວລາ.

13. ພາກັນອ້ອນວອນອະທິຖານ ແລ້ວຮ່ວມນະມັສການພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຄົນໂງ່ເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ມີ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຍາ 18:1-12; 19:1-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ເຢເຣມີຍາ 18:1-17; 19:1-20:6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນໂງ່ບໍ່ຍອມຮັບຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເປັນເໝືອນຝຸ່ນ ແລະບໍ່ແມ່ນພາຊະນະທີ່ໃຊ້ໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍ່ຮັບຄຳສອນພຣະເຈົ້າ ແລ້ວກໍຕັ້ງແນວຄິດຕົນເອງຂຶ້ນມາ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຮືອນຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້, ແລະຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຮືອໝໍ້ແຕກ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄຳສອນຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນວັນນີ້

ແຜນການສົດສອນ

ນຳເຮືອເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

14. ກ່ອນຈະສອນບົດຮຽນນີ້ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຄຣູຊອກທາຮູບຂອງຊ່າງປັ້ນດິນຢ່າງໃດກໍໄດ້ມາເພື່ອເປັນຮູບປະກອບ. ຊອກທາຮູບແຜນທີ່ດ້ວຍເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ເຫັນເຖິງປະເທດອິສຣາເອນ
15. ຊອກທາຮູບຂໍ້ທີ່ທ່ານຄິດວ່າຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານສົນໃຈເຊັ່ນ: ການມີຄອບຄົວທີ່ດີ, ການອອກກິນເບ້ຍບຳນານ, ຊີວິດ ການແຕ່ງງານ, ການທຳງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ... ຖາມ: ຫົວຂໍ້ໃດທີ່ທ່ານຄິດວ່າ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານໄດ້ດີທີ່ສຸດ? (ຄຣູຕ້ອງໄດ້ຕຽມທີ່ຈະໝູນໃຈແລະຊ່ວຍອະທິບາຍໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ)
16. ຖາມ: ເມື່ອທ່ານຫາກໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳແລ້ວແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ? ອະທິບາຍແລະໝູນໃຈໃຫ້ ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳແນະນຳ.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳສຳລັບ

4. ຂຽນຫົວຂໍ້ບົດຮຽນໃສ່ກະດານ:
 - ການປັ້ນຈາກຝຸ່ນ-ລົງມືທຳ (ເຢເຣມີຍາ 18:1-4)
 - ການປັ້ນຈາກຝຸ່ນ-ໝູນໃຊ້ (ເຢເຣມີຍາ 18:5-12)
 - ການທຸບໃຫ້ແຕກ-ລົງມືທຳ (ເຢເຣມີຍາ 19:1-2,10)
 - ການທຸບໃຫ້ແຕກ-ປັບປຸງມາໃຊ້ (ເຢເຣມີຍາ 19:3-9;11-15)

17. ອາລັມພະບົດເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນຜູ້ທຳນວາຍໃຫ້ມາເບິ່ງຕົວຢ່າງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເຢເຣເມຍາໃຫ້ມາທີ່ ເຮືອນຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້. (ທັນມາຫາຮູບພາບຖ້ຳມີ) ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານເຢເຣເມຍາ 18:1-4 ແລ້ວ ຖາມ: ມີໃຜເຄີຍເຫັນ ຊ່າງປັ້ນໝໍ້ບໍ່? ຖ້າເຫັນກໍໃຫ້ເຂົາອະທິບາຍວ່າເຂົາເຮັດຢ່າງໃດ?
18. ທັນມາຫາເຈ້ຍບົດຮຽນຫົວຂໍ້ທີ 2 ການປັ້ນຈາກຝຸ່ນ-ໝູນໃຊ້ (18:5-12) ຈົ່ງບອກວ່າ ໃຫ້ສັງເກດຖ້ອຍຄຳທີ່ເປັນຄູ່ໆ ຕໍ່ໄປນີ້ 18:5-6; 18:7-8; 18:9-10; 18:11-12 ຖ້າອ່ານແລ້ວຄຽຈະວາງຄຳຖາມ: ຂໍ້ໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນດີທີ່ສຸດ? ໝາຍຄວາມວ່າທ່ານປະທັບໃຈທີ່ສຸດ ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງ? ຄຽກໍຈະຊ່ວຍອະທິບາຍໄປດ້ວຍ.
19. ເຢເຣເມຍາ 18:12 ໃນນີ້ຖ້າເບິ່ງແລ້ວກໍພໍຮູ້ໄດ້ວ່າເຢເຣເມຍາແລະພຣະເຈົ້າຄົງຈະຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນ ພວກນີ້ຈະບໍ່ສາຣະພາບບາບ. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນພວກນີ້ຄິດວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ສຳຄັນ ແລ້ວເອົາຄວາມຄິດຂອງຕົວເອງມາແທນ?
20. ຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປ ການທຸບໃຫ້ແຕກ-ລົງມີທຳ (ເຢເຣເມຍາ 19:1-2;10) ອ່ານ 19:1-2 ແລ້ວຖາມ: ທ່ານມີຄວາມຄິດເຫັນ ຢ່າງໃດໃນການທຸບໃຫ້ແຕກນີ້? ລໍຖ້າຄຳຕອບ. ຮູບພາບຂອງເຢຣູຊາເລັມແລະຮ່ອມພູເປັນຫີນໂນມອາດເປັນຮູບ ພາບປະກອບ.
21. ທຸບໃຫ້ແຕກ-ປັບປຸງມາໃຊ້ (ເຢເຣເມຍາ 19:3-9;11-15) ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນໝາຍໄວ້ວ່າຊາວອິສຣາເອນເຮັດຫຍັງແດ່? ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໂກດຮ້າຍແທ້?
22. ໂດຍຜ່ານເຢເຣເມຍາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳເຕືອນຫລາຍຢ່າງ ເມື່ອພວກເຮົາອ່ານຕໍ່ໄປກໍຍິ່ງເຫັນຫລາຍ ແຕ່ວ່າໃນພາກນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນເຮືອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້. ພຣະເຈົ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ປັ້ນພວກເຮົາ ພຣະອົງກໍຍ່ອມມີສິດໃນການທີ່ ະສອນ, ທຸບ, ປັ້ນໃໝ່ ແມ່ນບໍ່? ຈົ່ງຢ່າລະເລີຍໃນຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະອົງກໍມີສິດທີ່ຈະລົງໂທດແມ່ນບໍ່?

ການນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

23.ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເຢເຣເມີຢາມາເຖິງປະເທດຂອງພວກເຮົາບໍ່? ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຢເຣເມີຢາມາເຖິງເມືອງທີ່ພວກເຮົາ
ກຳລັງຢູ່ນີ້ບໍ່? ທ່ານຄິດຢ່າງໃດຕໍ່ຄຳເຕືອນຂອງເຢເຣເມີຢາ? ຖ້າພວກເຮົາຫາກລະເລີຍຕໍ່ຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງຈະກ່າວຢ່າງໃດຕໍ່ພວກເຮົາ? ຄົນໂງ່ລະເລີຍຕໍ່ຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ

24. ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອການເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເມື່ອລຳບາກໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເຢເຣເມີຢາ 11:18-12:6; 17:14-18; 20:7-18
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ເຢເຣເມີຢາ 11:18-12:6; 15:10-21; 17:14-18; 18:18-23; 20:7-18
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເຢເຣເມີຢາໄດ້ສືບຕໍ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ວ່າກັບພຣະເຈົ້າວ່າໃນການເປັນຜູ້ປະກາດເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ໃນເມື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກທ່ານຈະເຮັດແນວໃດໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ສຶກສາເບິ່ງຄຳອ້ອນວອນຂອງເຢເຣເມີຢາຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ສອນເຮົາຫຍັງແດ່ເມື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມີຄວາມລຳບາກ.

ບົດນຳ

ເປັນການລຳບາກທີ່ຈະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແທ້. ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງການລຳບາກທີ່ຈະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແທ້. ຕອນນີ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣເມີຢາໄດ້ເປີດຫົວໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນການອ້ອນວອນເຖິງການຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ, ໂມໂຫ, ກິນແຫງໃຈ ແລະການຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມແມ່ນສິ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣເມີຢາໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີທີ່ຈິດມັ່ນໄວ້ໃນຕອນນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງປະວັດເບື້ອງຫລັງຂອງເຢເຣເມີຢາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ, ການສາຣະພາບຂອງຜູ້ປະກາດເຢເຣເມີຢາ. ນອກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກນ້ອຍໃຈແລ້ວເຢເຣເມີຢາກໍຍັງຈິ່ມຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບໃຊ້ຢ່າງທໍຣະມານ.

ເຢເຣເມີຢາເຫັນວ່າການຮັບໃຊ້ຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຜົນ ເໝືອນກັບວ່າການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊີວິດຂອງຕົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ. ຄຳປະກາດຂອງເຢເຣເມີຢາເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນແລະຜູ້ນຳສາສນາບໍ່ພໍໃຈ ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢາກສັງຫານເຢເຣເມີຢາ. ທັງໆທີ່ຄົນໃນຄອບຄົວກໍຕໍ່ຕ້ານ ສະນັ້ນລາວຄິດວ່າຖ້າຕົນເອງບໍ່ເກີດມາກໍຍັງດີກວ່າ. ເຢເຣເມີຢາຍັງຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງໄດ້ຫລອກລວງຕົນເອງໂດຍການເອີ້ນເອົາໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດ (ຢຣມ 20:7)

ບາງທີເຫດຜົນທີ່ເຢເຣເມີຢາກ່າວເຖິງຄວາມຂົມຂື່ນໃນໃຈໃຫ້ພຣະເຈົ້າຟັງດ້ວຍການອ້ອນວອນຢ່າງນັ້ນເພາະເພິ່ນເອງມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໃກ້ຊິດດີ ຄວາມໃກ້ຊິດເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີເສຣີພາບເວົ້າຕາມໃຈມັກອອກມາ.

ການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່ອາດພົບບັນຫາໄດ້. ບັນຫານັ້ນຍ່ອມມີມາໃນຫລາຍວິທີທາງ. ທຸກວັນນີ້ຜູ້ປະກາດແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຫລືອົງພຣະເຊຍຍັງຖືກສັງຫານແລະທໍຣະມານ. ໃນປະເທດອະເມຣິກາ

ອາດຈະບໍ່ມີການລຳບາກອັນໃດ ແຕ່ຍັງມີຫລາຍຄົນຢູ່ໃນສັງຄົມທີ່ບໍ່ຄ່ອຍມັກຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອາດເຮັດໃຫ້ກາດປະກາດລຳບາກ.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນນີ້ສຳຄັນຫລາຍເພາະພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາເຖິງຊີວິດເຣື່ອງຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຢາແລະພວກເຮົາຄວນເອົາຕົວຢ່າງນັ້ນມານຳປະກອບໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ມີກຳລັງໃຈໃນການຮັບໃຊ້ເຖິງວ່າມັນຈະຍາກປານໃດກໍຕາມ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

- ຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຕອບຄຳຖາມອອກສຽງແຮງວ່າ “ທ່ານມີຂໍ້ຂ້ອງໃຈຢາກຈະຖາມຫລືທ່ານຕ້ອງການເຮັດໃນຂ້າງລຸ່ມນີ້:
 - ທຳຄວາມສະອາດເຮືອນຄົວ ຫລືສ້ອມແປງຣົດບໍ່?
 - ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານປະເທດ ຫລືເປັນນັກຮ້ອງອາຊີບບໍ່?
 - ໄປຫາໝໍແຂ້ວ ຫລືໃຫ້ຕໍ່ແຜນຕອດບໍ່?
 - ກ່າວປາຖະກະຖາ ຫລືແລ່ນທົນບໍ່?
 - ຫລີກຫຍ້າ ຫລື ກວາດພື້ນເຮືອນບໍ່?
- ຖາມວ່າ, “ມີຜູ້ໃດໄດ້ຖືກປະຕິເສດຫລືຍອມປະບາງຢ່າງ-ຂັ້ນຊັ້ນ, ຂອງຂວັນ, ແລະອື່ນໆ...ເພາະທ່ານເປັນຄົນຮັບໃຊ້ອົງພຣະຄຣິດບໍ່?”
- ເຊີນໃຫ້ສະມາຊິກສອງຄົນອ່ານອອກສຽງດັງ ຜູ້ນຶ່ງອ່ານເຢເຣມີຢາ 11:18-12:6 ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ກ່າວພ້ອງຂອງເຢເຣມີຢາ (11:18-20; 12:1-4), ແລະຜູ້ທີສອງອ່ານຄຳຕອບຂອງພຣະເຈົ້າ (11:21-23; 12:5-6). ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນສອງກຸ່ມ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕັ້ງໃຈຟັງສິ່ງທີ່ເຢເຣມີຢາພ້ອງ ແລະອີກກຸ່ມນຶ່ງຟັງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕອບ. ໃຫ້ເລືອກເອົາຜູ້ນຶ່ງເປັນຫົວໜ້າແຕ່ລະກຸ່ມ ເພື່ອຄົນນັ້ນຈະເປັນຜູ້ລາຍງານສິ່ງທີ່ກຸ່ມຕົນເອງໄດ້ພົບເຫັນໃນຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຂໍ້ພ້ອງຂອງເຢເຣມີຢາ	ພຣະເຈົ້າຕອບ
ຂ້ານ້ອຍເປັນເໝືອນໂຕແກະທີ່ນຳໄປຂ້າ.	ເຮົາຮູ້ວ່າຄົນບ້ານດຽວກັນຍັງຢາກຂ້າເຈົ້າ.
ພວກເຂົາສືບຕໍ່ໆຕ້ານຂ້ານ້ອຍ.	ເຮົາຈະລົງໂທດພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຢາກຂ້າຂ້ານ້ອຍ.	ພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກກຳຈັດໝົດທຸກຄົນ.
ພວກເຂົາໄດ້ດີໃນເມື່ອຂ້ານ້ອຍເປັນທຸກ.	ເຮົາຈະນຳພັຍພິບັດໃສ່ພວກເຂົາ.
ພຣະອົງຮູ້ຈັກວ່າຂ້ານ້ອຍມີຈິດໃຈສະອາດ.	ເຮື່ອງນີ້ຈະເປັນຮ້າຍ ກ່ອນຈະເປັນດີ.
ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ.	ເຮົາກຳລັງເບິ່ງແຍງທ່ານ.

4. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານການສາລະພາບຂອງເຢເຣມີຢາ 17:14-18. ຄຽສອນຕ້ອງແນະນຳເຢເຣມີຢາໄດ້ສາລະພາບສອງເທື່ອມາກ່ອນແລ້ວທີ່ຢູ່ໃນບົດ 15:10-21 ແລະ ບົດ 18:18-23 (ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ໃຈຄວາມສຳຄັນ). ອ່ານບົດ 17:14-18 ແລະຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ເຢເຣມີຢາຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດຫຍັງໃນຂໍ້ 14? (ບິນປົວ)
 - ເຢເຣມີຢາຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າແນວໃດ? (ສັຣເສີນ 17:14)
 - ມີຫລັກຖານອັນໃດທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເປັນຄົນເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ? (ບໍ່ໄດ້ໜີໄປ, ສືບຕໍ່ໃນການປະກາດເຣື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ 17:16)
 - ເຢເຣມີຢາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບເຕັມບໍ່ເຖິງການຊ່ອຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງ? (ເບິ່ງ 17:17)
 - ຕາມຂໍ້ 18, ເຢເຣມີຢາຕ້ອງການພຣະເຈົ້າຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຫລາຍຂນາດໃດ?
 - ທ່ານຄິດວ່າມັນເປັນການຍາກຫລາຍເທົ່າໃດທີ່ເຢເຣມີຢາໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ?
 - ທ່ານຄິດວ່າເຢເຣມີຢາຕ້ອງການແກ້ແຄ້ນຫລາຍປານໃດ, ແລະຂນາດໃດເຢເຣມີຢາຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງຮັກສາ? (20:18)
5. ເຊັ່ນໃຫ້ສະມາຊິກຍົກເອົາສິ່ງເຢເຣມີຢາຮ້ອງໄຫ້ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົດປ່ອຍອອກຈາກການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນບົດ 20:7-18. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານໃນໃຈແລະບອກໃຫ້ພວກເຂົາແບ່ງປັນຂໍ້ທີ່ພວກເຂົາອາດເອົາປະກອບໃຊ້ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມລຳບາກ.
6. ອະທິບາຍວ່າເວລາພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບຄວາມລຳບາກ ພວກເຮົາຊອກທາງອອກແບບສະບາຍ. ອ່ານ 20:9 ອອກສຽງວ່າເວລາເຢເຣມີຢາພົບກັບຄວາມລຳບາກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ມີດຢູ່. ສິ່ງທີ່ເພິ່ນສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ນັ້ນເພິ່ນຄິດເຖິງຕອນພຣະເຈົ້າເອີ້ນເອົາ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສຳຣວດການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ເຢເຣມີຢາ 1:4-10. ເຊັ່ນດຽວກັນຖ້າພຣະເຈົ້າເອີ້ນເອົາພວກເຮົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ແລ້ວຈິ່ງຖືວ່າເປັນເຣື່ອງສຳຄັນ ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພລັງແລະກຳລັງໃຈໃຫ້ສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ເມື່ອພົບກັບຄວາມລຳບາກ.
7. ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ຄຳອ້ອນວອນຂອງເຢເຣມີຢາໄດ້ສອນພວກເຮົາໃຫ້ເປັນຄົນເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມລຳບາກ?
8. ອ້ອນວອນບົດໂດຍຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະຖິດນຳສະມາຊິກທຸກຄົນໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຟັງ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເຖິງແມ່ນຈະພົບກັບຄວາມລຳບາກໃນຊີວິດ.

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ບໍ່ຢຸດປະກາດພຣະຄຳ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ເຢເຣມີຍາ 36

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:

ເຢເຣມີຍາ 36

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມີຊັບຖ້ອນຕະລາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໃນວິທີໃດທີ່ຄົນເຮົາຢາກທຳລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອບອກເຖິງວິທີທາງຂອງກະສັດເຢໂຮອາກິມວາງແຜນຈະທຳລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ

ບົດນຳ

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາໄດ້ເທສນາໃນບົດ 7 ແລະ ບົດ 26, ແຕ່ເຫັນວ່າບາຣຸກໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານຫລັງຈາກນີ້ໃນບົດ 36. ບົດດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຕອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມປະນາມກະສັດເຢໂຮອາກິມກະບົດຢາກທຳລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຢເຣມີຍາ 36 ເປັນບົດສຳຄັນບົດໜຶ່ງໃນປຶ້ມເຢເຣມີຍາ. ໃນບົດນີ້ເທົ່ານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄຳເທສນາທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້. ບົດນີ້ຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສັມພັນອັນດີລະຫວ່າງເຢເຣມີຍາແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານ ບາຣຸກ. ບົດນີ້ມີຄຳຂວັນສອງຢ່າງ: ຄຳຕັດສິນຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄຳຕອບຂອງຢູດາ. ຕອນນີ້ໄດ້ບອກວ່າຢູດາໝົດໂອກາດທີ່ຈະກັບໃຈໃໝ່. ການກະບົດຂອງກະສັດເຢໂຮອາກິມຜູ້ຢາກທຳລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຢູດາຮັບເຄາະກັມ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

9. ແຈກຍາຍເຄື່ອງໃຊ້ໃຫ້ສະມາຊິກ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນຄຳເວົ້າຕ່າງໆທີ່ທ່ານເຫັນຈາກພຣະຄຳພິສອງຂໍ້ ເຢເຣມີຍາ 36:27-28 ວ່າເປັນຄຳເວົ້າສຳຄັນ.

10. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເມື່ອພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ທ່ານຂຽນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າລົງ?

11. ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ເຢເຣເມີຢາຊຽນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າລົງພຽງຄັ້ງໜຶ່ງທົດງວ ແຕ່ສອງຄັ້ງຫຼັງຈາກກະສັດເຢເຣເອາກິມໄດ້ຈູດພຣະທັມຄັ້ງທຳອິດທີ່ເຢເຣເມີຢາຈິດ. ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເໝືອນເລກໂທຣະສັບທີ່ສາມາດລືບໄດ້ງ່າຍໂດຍກົດປຸ່ມເທົ່ານັ້ນ.
12. ເຊັ່ນໃຫ້ສະມາຊິກສັກເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ບາຣຸກ ອ່ານພຣະທັມເຢເຣເມີຢາບົດ 36 ເປັນລະຄອນສັ້ນເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນ ແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີພາກສ່ວນ.
13. ບາຣຸກສລູບໄດ້ອ່ານຂໍ້ພຣະຄັມພິຕອນພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ເກັບໃຈໃໝ່, ໃຫ້ຄົນດີ, ແລະສ້າງຄວາມສັມພັນຂຶ້ນອີກ. ບອກວ່າຄຳສອນໃນຕອນນີ້ເປັນສິ່ງພິເສດໃນພຣະຄັມພິເດີມທີ່ໄດ້ຈິດຄຳສອນປາກເປົ່າຂອງຜູ້ປະກາດເຢເຣເມີຢາໄວ້.
14. ເຊັ່ນໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອ່ານເຢເຣເມີຢາ 36 ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນຄຳສອນນີ້ເປັນໂຄງຮ່າງ. ແນະນຳວ່າໂຄງຮ່າງນັ້ນປະກອບດ້ວຍສິ່ງນີ້:
- ພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ບັນທຶກໄວ້
 - ບາຣຸກຖືກຮ້ອງໃຫ້ເປັນຜູ້ຊ່ອຍ
 - ບາຣຸກໄດ້ອ່ານໜັງສືມ້ວນໃນໂອກາດຄົນມາຖືສິນອິດອາຫານ
 - ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຍງານຕໍ່ກະສັດ
 - ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ບອກໃຫ້ເຢເຣເມີຢາ ແລະບາຣຸກໄປລີ້ຢູ່
 - ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອ່ານໃຫ້ກະສັດຟັງ
 - ກະສັດໄດ້ຈູດໜັງສືມ້ວນນັ້ນ
 - ພຣະເຈົ້າບອກວ່າຈະສົ່ງພັຍພິບັດມາ
 - ເຢເຣເມີຢາແລະ ບາຣຸກໄດ້ບັນທຶກໜັງສືມ້ວນເປັນຄັ້ງທີສອງ
15. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກເຂົ້າໃຈວ່າພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຖືກຈິດໄວ້ເປັນສິ່ງດີທີ່ສຸດ. ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈໃຫ້ດີເຖິງພລັງຂອງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ບັນທຶກເອົາໄວ້ນັ້ນ. ໃຫ້ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນສອງສາມກຸ່ມ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານ: ໂຢຢຊວຍ 1:8; ສຸພາສິດ 30:5-6; ເອຊາຢາ 55:11; 1 ເທຊະໂລນິກ 2:13; 2 ຕີໂມທຽວທີ 3:16; ເຮັບເຣີ 4:12. ໃຫ້ເວລາທຸກກຸ່ມຄົ້ນຄວ້າເຖິງຄວາມສຳຄັນໃນບົດຕ່າງໆ. ຫຼັງຈາກນັ້ນແລ້ວບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາຜູ້ຕ່າງໜ້າເພື່ອລາຍງານສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບ.

16. ການທີ່ປະຕິເສດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຍັງເປັນບັນຫາຕໍ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກມື້ນີ້. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານກະສັດທີ ສອງ 22:8-13 ບອກໃຫ້ເບິ່ງບົດາຂອງກະສັດເຢໂຮອາກິມ ຜູ້ເປັນບົດາມີຊື່ວ່າ ໂຢຊາຍຢາ ເຮັດແນວໃດເມື່ອໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ? ບອກໃຫ້ສະມາຊິກພິຈາລະນາຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄັ້ງທໍາອິດ ທ່ານໄດ້ເຮັດເໝືອນກະສັດ ເຢໂຮອາກິມ ຫລື ໂຢຊາຍຢາ?
- ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການເມື່ອຄົນໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງພຣະອົງ?
- ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແນວໃດທີ່ວ່າທຸກຄົນໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ສາມາດຄືນດີກັບພຣະອົງໄດ້?

17. ນໍາອ້ອນບົດເພື່ອສະມາຊິກຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນບົດຮຽນທີ່ໄດ້ສຶກສາໄປນັ້ນ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ເມື່ອທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນຕາມໃຈມັກ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ເຢເຣມີຍາ 29:1-14
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ເຢເຣມີຍາ 29
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເຢເຣມີຍາບອກໃຫ້ປະຊາຊົນໃຊ້ຊີວິດໃຫ້ເປັນປໂຍດເວລາເປັນຊະເລີຍໃນກຸງບາບີໂລນ, ໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຕາມວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນຕາມໃຈມັກ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ເຢເຣມີຍາໄດ້ຂຽນເຖິງພວກພັດຖິ່ນໃນກຸງບາບີໂລນ ເພື່ອຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງໃນທຸກວັນນີ້.

ບົດນຳ

ໃນປີເຢເຣມີຍາບົດທີ 29 ປະກອບດ້ວຍຈິດໝາຍຂອງຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຍາຂຽນໄປຫາພວກຊະເລີຍທີ່ກຸງບາບີໂລນ. ບົດດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນຫລັງຈາກກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ເອົາຊະນະຕໍ່ປະເທດຢູດາໃນປີກ່ອນ ຄສ 597 ແລະຍັງໄດ້ຈັບເອົາຫລາຍໆຄົນໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຊເດກີຍາເປັນກະສັດປະຈຳປະເທດຢູດາ. ແຕ່ເຫັນວ່າຜູ້ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນບໍ່ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າໃນສະພາບໃໝ່ໄດ້ເລີຍ. ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມໄດ້ມາກ່າວວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ ອີກບໍ່ດົນພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບຄືນໄປບ້ານເກີດເມືອງນອນ. ເຮືອງນີ້ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເຢເຣມີຍາໄດ້ຂຽນຈິດໝາຍຫລາຍໆສະບັບໄປຫາພວກເຂົາ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາໄດ້ໝູນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານສ້າງບ້ານແປງເຮືອນ ແລະເຮັດໄຮ່ໄຖນາເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຍາວນານ.

ການຂຽນຂອງຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຍານັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ພວກຫົວໜ້າສາສນາບໍ່ພໍໃຈ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາກ່າວວ່າກະສັດເນບູກາດເນັດຊາຈະເຜົາຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມຊື່ວ່າ ອາຮາບແລະ ເຊເດກີຍາ (ເຢເຣມີຍາ 29:21-23). ເຊມາຍຢາເປັນຜູ້ນຳກະບົດຂອງພວກຊະເລີຍໃນກຸງບາບີໂລນ ລາວໄດ້ຂຽນຈິດໝາຍໄປເຖິງປະໂຫຍດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຜູ້ມີຊື່ວ່າ ເຊຟັນຢາ ວ່າໃຫ້ທຳຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາ (ຍຣມ 29:24-28). ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາຈຶ່ງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດເຊມາຍຢາຕໍ່ການກະທຳຂອງເຂົາ (29:29-32). ຖ້າຢາກເຂົ້າໃຈດີໃຫ້ອ່ານບົດ 24 ເພື່ອຈະຊ່ວຍອະທິບາຍເຮືອງລາວຕ່າງໆໃນບົດ 29.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

18. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກກ່າວເຖິງເພື່ອນບ້ານວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສັມພັນກັບເພື່ອນບ້ານດີເທົ່າໃດ ແລະການຢູ່ໃກ້ຄຽງກັນນັ້ນສະດວກສະບາຍຢູ່ບໍ່?
19. ຢູ່ໃນປະເທດອະເມຣິກາພວກເຮົາສາມາດເລືອກບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານໄດ້ ແຕ່ບາງຄັ້ງພວກທີ່ບໍ່ມີເງິນດີ, ອາຊີບເປັນກັມມະກອນຖືກຮຸກຮ້າຍໃຫ້ຢູ່ເຮືອນຫລວງ. ເຫດການດັ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກຊະເລີຍທີ່ກຸງບາບີໂລນຜູ້ມາຍຶດເອົາເມືອງຢູດາ.
20. ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກະດານຂໍ້ພຣະຄຳພີສື່ບ່ອນຈາກບົດຮຽນ:
1. ໃຫ້ເບິ່ງພາບກວ້າງໄກ (29:1-4)
 2. ໃຫ້ເກີດຜົນບ່ອນທີ່ທ່ານອາສັຍຢູ່ (29:5-7)
 3. ຢ່າຟັງຄຳຂອງຜູ້ປະກາດປອມ (29:8-9)
 4. ຊອກສແດງຫາພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ (29:10-14)
21. ນຳພາຫ້ອງຮຽນໃຫ້ໃຊ້ສມອງສິນທະນາກັນເຖິງການໄປຢູ່ຕ່າງແດນຊຶ່ງ ພາສາ, ຂົນບທຳນຽມແລະອາກາດແຕກຕ່າງ. ໃຫ້ແບ່ງປັນພຣະຄຳພີຈາກ 2 ກະສັດ 24:1-2, ຊຶ່ງເປັນເຮືອງທີ່ຄົນຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ປະເຊີນຄືຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ.
22. ກ່າວເຖິງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກຊະເລີຍວ່າໃຫ້ເບິ່ງພາບກວ້າງໄກ. ອ່ານເຢເຣມີຍາ 29:1-4 ອອກສຽງດັງໆ, ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເຮືອງຂອງພວກເຂົາດີແລະຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ:
- ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກຄອງຊີວິດຂອງພວກຊະເລີຍຫລາຍເທົ່າໃດ?
 - ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງມັກຄິດວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກໂສກຂອງພວກເຮົາ?
 - ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການຍາກທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນຖືກໃຈ?
 - ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ບາງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ຕາມບ່ອນຕ່າງໆເພື່ອພຣະອົງຈະເອົາພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມບາບເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຖິງແຜນການດີຂອງພຣະເຈົ້າ?
23. ເຊີນຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຢເຣມີຍາ 29:5-7 ອອກສຽງດັງໆ, ແລະໃຫ້ບອກສະມາຊິກແບ່ງອອກໄປສອງກຸ່ມ. ບອກໃຫ້ແຕ່ແລະກຸ່ມຂຽນເປັນໂຄງຮ່າງຈາກຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ວ່າຕອນໃດໄດ້ເວົ້າຖືກກັບຊີວິດຂອງພວກເຂົາ? ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ.

24. ກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເປັນສຽງດັງແລະແຈ້ງດີ ແຕ່ເຫັນວ່າຫຼັງຂອງພວກເຮົາອາດບໍ່ໄດ້ຍິນດີເມື່ອພຣະອົງຕັດສິນ
ນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຜິດຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະອົງ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສອງຄົນໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານເຢ
ເຣມີຍາ 29:8 ແລະອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຢເຣມີຍາ 29:9 ແລະຊອກເອົາເລື່ອງມາປະກອບ. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າພຣະເຈົ້າຈະ
ເຮັດອັນໃດກັບຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມ?
25. ບອກໃຫ້ອ່ານຄືນພຣະທັມສີ່ຢ່າງທີ່ວ່າ “ສແວງຫາພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ” (29:10-14)
26. ຕັ້ງຄໍາຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ພວກເຮົາທຸກຄົນໃນທຸກວັນນີ້ເປັນຊະເລີຍແນວໃດ? ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນສະພາບທີ່
ບໍ່ຖືກໃຈກັບບ່ອນຕົນເອງເຄີຍຢູ່.
27. ເນັ້ນເຖິງຂໍ້ 11 ແລະ 13 ໃນບົດ 29 ແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກເວົ້າພ້ອມກັນອອກສຽງດັງນໍາກັນໃນສອງຂໍ້ນີ້ ແລະບອກ
ໃຫ້ສະມາຊິກທ່ອງຈໍາສອງຂໍ້ນີ້ໃຫ້ໄດ້ກັບປາກ.
28. ອ້ອນວອນບົດ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະຖິດຢູ່ນໍາແລະໃຫ້ກໍາລັງເພື່ອຈະອິດທິນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາ
ບໍ່ຢາກຢູ່.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງບໍ່ຮັກຊາດ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຢາ 21: 1-10; 38: 1-6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຢເຣມີຢາ 21:1-10; 37:1—38:18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງມາກ່ອນການຮັກປະເທດຊາດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ: ການຮັກປະເທດຊາດມີສ່ວນໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນແບບໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເບິ່ງຄວາມໝາຍຈາກຊີວິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຢາ ທີ່ເອົາການປະກາດຂ່າວຄວາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກ່ອນການຢືນຢັນວ່າປະເທດຂອງທ່ານໄດ້ເຮັດຖືກຕ້ອງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເມື່ອນັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ຢາຍກອບປີຂອງພຣະທັມສຳລັບມື້ນີ້ໃຫ້ທຸກໆຄົນ; ຫລັງຈາກແນະນຳວ່າບົດຮຽນມື້ນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ວ່າຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນສຳຄັນກວ່າຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ປະເທດຊາດ. ໃຫ້ໂອກາດສະແດງຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້ເພາະບາງຄົນອາດຈະເຫັນພ້ອມ ຫລືອາດຈະບໍ່ເຫັນພ້ອມກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້. ໃຫ້ເວລາແບ່ງປັນແລ້ວຖາມວ່າມີໃຜບໍ່ທີ່ໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນ.
2. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານ:
 - ສແວງຫາພຣະເຈົ້າເມື່ອມັນຊ້າແລ້ວ (ຢມຢ 21:1-2)
 - ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ຢມຢ 21:3-7)
 - ຍອມຈຳນົນ ຫລື ຍອມຕາຍ (ຢມຢ 21: 8-10)
 - ຣາຄາຂອງການເວົ້າຄວາມຈິງ (ຢມຢ 38: 1-6)

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ເລີ່ມການສຶກສາພຣະທັມ. ແບ່ງຂໍ້ພຣະຄຳໃຫ້ສີ່ຄົນອ່ານຈາກເຢເຣມີຢາ 21:1-10; ແຕ່ລະຄົນໃຫ້ອ່ານແຖວຂອງ:
 - ເຢເຣມີຢາ
 - ເຊເດກີຢາ
 - ພຣະຄຳພຣະເຈົ້າໃນຄຳທຳນວາຍຂອງເຢເຣມີຢາ

• ຜູ້ເລົ່າເລື່ອງ

4. ຫລັງຈາກການອ່ານເຢເຣມີຍາ 21:1-10 ແລ້ວໃຫ້ບອກວ່າ, ຢູ່ດາມີທາງເລືອກຢູ່ສອງເສັ້ນ: ຍອມຈຳນົນ ຫລື ຍອມຕາຍ; ສິນທະນາທາງເລືອກບາງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະເຊີນຢູ່ທຸກໆມື້; ອາດຈະບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຄໍຂາດບາດຕາຍກໍໄດ້; ບາງຄັ້ງພວກເຮົາອາດຈະຕ້ອງເລືອກວ່າຈະເອົາທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືເອົາທາງຂອງພວກເຮົາເອງ. ມີຕົວຢ່າງການເລືອກແນວໃດແດ່?
5. ໃຫ້ນັກຮຽນຈັບຄູ່ແລ້ວເອົາສໍຂຽນແລະກະດາດໃຫ້; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານພຣະບັນຍັດທິສອງ 30:15-20. ໃຫ້ທຸກຄົນບັນທຶກຄວາມເວົ້າແລະແນວຄິດໃນພຣະທັມຕອນນີ້ທີ່ໄດ້ເຫັນມາແລ້ວໃນພຣະທັມເຢເຣມີຍາ 21:8-10.
6. ນຳພາການສົນທະນາເລື່ອງເສຣີພາບໃນການຕັດສິນໃຈວ່າສິ່ງໃດສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນ; ຖາມ: ໃນພຣະທັມສອງຕອນທີ່ເບິ່ງກັນມາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງວາງຂອບເຂດແນວໃດໄວ້ແດ່ສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເປັນຫຍັງເສຣີພາບນີ້ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງສຳຄັນ?
7. ອ່ານເຢເຣມີຍາ 38:1-6. ຖາມນັກຮຽນວ່າເປັນຫຍັງຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຍາຈຶ່ງຖືກຖິ້ມລົງນໍ້າສ້າງຂີ້ຕົມ (ຄຳຕອບ: ທ່ານເວົ້າຄວາມຈິງ; ປະຊາຊົນບໍ່ຍອມຮັບຄຳທ່ານວາຍ; ຜູ້ນຳປະເທດບໍ່ໄດ້ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະຕ່ຽງໄປ)

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ພານັກຮຽນກັບໄປອ່ານ ຂໍ້ພຣະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຍາ 21: 1-10; 38: 1-6. ຕາມຄວາມຄິດຂອງໃຜລາວ, ພວກເຂົາເຈົ້າມີວິທີໃດບໍ່ເລື່ອງການຕັດສິນໃນຊີວິດ ເມື່ອຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າຖືກທົດສອບ.
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊ່ວຍເຫລືອໃນການຈັດລຳດັບສິ່ງສຳຄັນໃນຊີວິດຊຶ່ງສະແດງເຖິງຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ພຣະສັນຍາເຣື່ອງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຍາ 31: 27-34; 32:1-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຢເຣມີຍາ 31—32

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງປະເທດຢູດາຈະຕ້ອງພົບກັບຄວາມພິນາດ, ເຢເຣມີຍາປະກາດວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສ້າງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃໝ່.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດວ່າທຸກຢ່າງຈະດີຂຶ້ນ ເມື່ອຫລາຍຢ່າງຍັງຈຸ້ນວາຍຢູ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອອະທິບາຍວ່າຂ່າວດີຈາກພຣະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບຕົວຂ້ອຍວິທີໃດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນໃສ່ກະດານຖ້ອຍຄຳນີ້, “ກາງຄືນຈະມີດຫລາຍກ່ອນຕາເວັນຂຶ້ນ.” ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຕີຄວາມໝາຍຫລືອອກຄວາມເຫັນ. (ຕາມຫລັກວິທະຍາສາດແລ້ວເຣື່ອງນີ້ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງແຕ່ເປັນພຽງຄຳເວົ້າຫລິ້ນ)

ທ່ານອາດຈະແບ່ງປັນເຣື່ອງສ່ວນຕົວຈາກຊີວິດ ຕອນທີ່ທ່ານພົບວ່າທຸກຢ່າງໃນຊີວິດມີດມົນ ແຕ່ທ່ານສາມາດຮັກສາຄວາມເຊື່ອແລະກ້າວຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງ; ທ່ານອາດຈະຕຽມນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີປະສົບການໃນທຳນອງນີ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າເພື່ອແບ່ງປັນ. ຖາມ: ຄຳເວົ້າຂອງເຢເຣມີຍາເຣື່ອງຄວາມຫວັງໃນມື້ໜ້າມາເຖິງປະຊາຊົນຕອນພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່ຖ້າມາກາງຄວາມມືດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ໃນບົດຮຽນນີ້ ພວກເຮົາຈະສຶກສາຈາກພຣະທັມເຢເຣມີຍາ ແລະພິສູດວ່າພວກເຮົາເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດວ່າທຸກຢ່າງຈະດີຂຶ້ນໃນເມື່ອຫລາຍຢ່າງຍັງກຳລັງຈຸ້ນວາຍຢູ່.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ແນະນຳຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເຢເຣມີຍາ 31:27-30. ບອກວ່າໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງພິພາກສາລົງໂທດອິສຣາເອັນຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າປະຊາຊົນຜູ້ຟັງຄຳທຳນວາຍຂອງເຢເຣມີຍາຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເພາະພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງຢູ່ໃນຄວາມທຸກລຳບາກແລະການຂົ່ມເຫັງເຊັ່ນກັນ?

3. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ (ສອງຫລືສາມຄົນ); ໃຫ້ເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອການສົນທະນາ: ບັນທຶກ ແລະອະທິບາຍ ຜົນປະໂຫຍດຈາກພັນທະສັນຍາໃນເຢເຣເມຍາ 31:27-30; ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນີ້ຍັງໄດ້ຮັບຢູ່? ໃຫ້ເວລາ ກຸ່ມປະມານ 5 ນາທີ; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຕ່າງໜ້າຈາກແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນຟັງ.
4. ຮັກສາກຸ່ມໄວ້ແລະໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານເຢເຣເມຍາ 32:1-15 ໃຫ້ຄົນໃນກຸ່ມຟັງ (ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະແບ່ງປັນກັນ ອ່ານ); ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວບອກໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າບອກເຖິງບາດກ້າວຂອງການຊີ້ດິນ; ສຸດທ້າຍ, ພານັກຮຽນທັງໝົດ ສົນທະນາຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ເປັນຫຍັງເຢເຣເມຍາຈຶ່ງໃຫ້ລາຍລະອຽດແທ້ເລື່ອງການຊີ້ດິນຂອງທ່ານ? ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສະ ແດງຫຍັງແດ່ໃຫ້ຜູ້ຟັງແລະປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຍິນຄໍາທໍານວຍຂອງເຢເຣເມຍາກ່ຽວກັບພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

5. ບອກວ່າ: ການຊີ້ດິນຂອງເຢເຣເມຍາສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບອະນາຄົດ. ແນະນໍາເລື່ອງການຮັກສາຄວາມເຊື່ອໃນເວລາທຸກລໍາບາກ (ເຊື່ອພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງວ່າສະພາບການ ຈະບອກວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ຢູ່ດ້ວຍສາຍຕາ, ແລະຕໍ່ໆໄປ)
6. ໃຊ້ເວລາພານັກຮຽນຢູ່ຢ່າງງຽບສັງຄົມ ແລະພິຈາລະນາເຖິງບັນຫາໃນປັດຈຸບັນຂອງໃຜລາວ; ເຊີນແຕ່ ລະຄົນໃຫ້ ອ້ອນວອນສ່ວນຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງງຽບ, ຂໍຄວາມເຊື່ອເພື່ອປະເຊີນບັນຫານັ້ນໆ ແລະມອບຜົນທີ່ຈະອອກມາໄວ້ ກັບພຣະເຈົ້າ. ປິດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນເພື່ອທຸກຄົນ, ຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງຮັກສາທຸກໆຄົນໄວ້ ກ້ອງປົກຂອງພຣະອົງ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ເອີ້ນໃຫ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຊກຽນ 1:28—3:4

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເອເຊກຽນ 1—3

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜ່ານທາງນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເອເຊກຽນຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງຊົງເອີ້ນໃຫ້ລາວນຳຂ່າວສານຂອງພຣະອົງໄປໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອັນທີ່ເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຕ້ອງການປະສົບການປະເພດໃດກັບພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທ່ານຈະສາມາດພື້ນໃຈວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ອອກໄປຮັບໃຊ້?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ວ່າການຊົງເອີ້ນເອເຊກຽນ ຈະສອນພວກເຮົາແນວໃດກ່ຽວກັບການຊົງເອີ້ນຄົນທັງຫລາຍໃນສັມຍນີ້.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມນັກຮຽນວ່າພວກເຮົາໃຊ້ຄຳວ່າ “ເອີ້ນ” ແນວໃດແດ່ແຕ່ລະມື້ (ຕົວຢ່າງ: ໂທຣະສັບເອີ້ນໝູ່, ເອີ້ນຊື່ຄົນ, ເອີ້ນໃຫ້ອອກສຽງໃນທີ່ປະຊຸມ, ແມ່ເອີ້ນລູກ). ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ກະດານໄວ້ຝ່າຍນຶ່ງ.
2. ອີກຝ່າຍນຶ່ງໃນກະດານໃຫ້ຂຽນຄຳວ່າ “ເອີ້ນ” ໃນພຣະຄຳພີ (ຕົວຢ່າງ: ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນທ້ອງຟ້າໃຫ້ເປີດກວ້າງ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນວ່າ ອີມານູເອນ, ເອີ້ນພຣະນາມພຣະເຈົ້າ, ເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້). ຖາມ: ສັງເກດ, ປຽບທຽບລະຫວ່າງຄຳວ່າເອີ້ນທີ່ຢູ່ໃນກະດານ: ເອີ້ນເພື່ອຢາກໄດ້ບາງຢ່າງ ແລະ ເອີ້ນເພື່ອໃຫ້ເຮັດບາງຢ່າງ.
3. ແນະນຳບົດຮຽນໂດຍເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກສະເພາະ; ວຽກຂອງເອເຊກຽນຄືນຳການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໄປໃຫ້ຄົນເຮັບເຮີ ຊຶ່ງເປັນຊະເລີຍທີ່ຍັງບໍ່ຍ່າເກງພຣະອົງຜ່ານທາງນິສັຍແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ເລີ້ມສຶກສາພຣະທັມໃນຫົວຂໍ້ “ເຫັນສະຫງ່າຮາສີແວບນຶ່ງ (ອຊກ 1:28)” ໃນບົດຮຽນ. ໃຊ້ບົດຮຽນອະທິບາຍນິມິດທີ່ ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຮືອງທັມມະດາ.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເອເຊກຽນ 1:28–2:2. ຖາມ: ເປັນຫຍັງເອເຊກຽນຈຶ່ງໄດ້ເຫັນນິມິດອັນສໍາຄັນນີ້ໃນການຊົງເອີ້ນເພື່ອ ໃຫ້ເປັນຜູ້ທໍາມະດາ? ກ່າວເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນສັມຍນັ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງມີອໍານາດໃນເຂດພູມິສາດຂອງອິສຣາເອັນ; ເວລາຜູ້ເຊື່ອອອກໄປຫ່າງໄກ, ຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄ່ອຍໝົດໄປຕາມລະຍະທາງ. ສະນັ້ນກໍເປັນເຮືອງທັມມະດາ ທີ່ປະຊາຊົນເຮັບເຮືອງເປັນຊະເລີຍຢູ່ໃນຕ່າງແດນພາກັນຄິດວ່າ ພຣະເຈົ້າອາດຈະບໍ່ຊົງສາມາດຊ່ວຍພວກຕົນໄດ້. ຖາມ: ນິມິດທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນຈະຊ່ວຍລາວໃນເຮືອງນີ້ຢ່າງໃດ?
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານເອເຊກຽນ 2:3-5. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໝາຍເຖິງຫຍັງເວລາພຣະອົງກ່າວວ່າປະຊາຊົນອິສຣາ ເອັນເປັນຄົນດີດ້ານ ແລະກະບົດ? ຖາມ: ມີໃຜແດ່ທີ່ຈິດຈໍາຄວາມດີດ້ານຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອັນ ໃນອີພຍິກ 32:4, ຜູ້ປົກຄອງ 2:11-13, ແລະໃນ ເຢເຣມີຢາ 7? ອະທິບາຍວ່າຊາວເຮັບເຮືອງເປັນຊະເລີຍໃນບາບິໂລນອາດຈະມີໃຈ ແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະເຈົ້າເໝືອນບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕາມ ພຣະບັນຍັດເພາະບໍ່ມີພຣະວິຫານໃນຕ່າງປະເທດ ແລະບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍອາດຈະລືມໝົດທຸກຢ່າງ. ແຕ່ວ່າພວກເຂົາ ອາດຈະຕ່າວຄືນຫາພຣະເຈົ້າເວລາພວກເຂົາຢາກຈະກັບບ້ານເກີດ.
7. ກ່ອນການສຶກສາພຣະທັມທ່ານອາດຈະຕຽມໂປສເຕີ້ໄວ້ ແລະໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່: ຈົ່ງເຮັດວຽກຂອງທ່ານບໍ່ວ່າ ສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນ; ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ; ຢ່າໃຫ້ຄວາມທົ່ວໃຈຢຸດທ່ານ. ຈົ່ງສັດຊື່ແລະເຊື່ອຟັງ. ອ່ານ ເອເຊກຽນ 2:5-8 ເທື່ອລະ ຂໍ້; ສິນທະນາພຣະບັນຊາທີ່ໄດ້ໝູນໃຈເອເຊກຽນໃຫ້ເຮັດຕາມການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສໍາເຣັດ.
8. ອ່ານ ເອເຊກຽນ 2:9–3:4. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍບົດຮຽນໃນພາກນີ້; ສິນທະນາພຣະປະສົງຂອງພຣະ ເຈົ້າກ່ຽວກັບການຊົງສັ່ງໃຫ້ເອເຊກຽນກິນໜັງສີມ້ວນ. ຖາມ: ການເຊື່ອຟັງຂອງເອເຊກຽນໄດ້ຈັດຕຽມລາວຢ່າງໃດໃນ ການປະກາດພຣະຄໍາກັບປະຊາຊົນ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມ 1-4 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໃນການຕອບແລະໃຫ້ຄວາມເຫັນ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນພິຈາະນາຄໍາຖາມຂໍ້ 5 ຢ່າງງຽບງຽມ. ກັບໄປຂໍ້ 7 ໃນຄໍາແນະນໍານີ້, ຖາມ: ຄໍາແນະນໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ສໍາລັບເອເຊກຽນສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາແນວໃດແດ່ເຮືອງການຟັງແລະຕອບຮັບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ? ບົດ ການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃສ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຊກຽນ 18:1-18

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເອເຊກຽນ 18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນລຸ້ນປັດຈຸບັນໃນຢູດາໄດ້ຮັບຜິດຊອບຈາກການປະພຶດຂອງພວກເຂົາແລະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໄປໂທດວ່າຄວາມລຳບາກຂອງພວກຕົນແມ່ນເພາະຄົນລຸ້ນທີ່ຜ່ານມາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາເຄີຍຖືກໂທດໃສ່ຄົນອື່ນບໍ່ເມື່ອພົບກັບຄວາມລຳບາກ? ພວກເຮົາເຄີຍເພິ່ງຄວາມດີຂອງຄົນອື່ນຫລືເພິ່ງຜົນງານຂອງຕົນເອງ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ຈາກຄຳສອນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສ່ວນບຸກຄົນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເຮືອງສັ້ນເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

- ຫລາຍປີຜ່ານມາ ມີດາຣາຍິງຊີ້ດັງຄົນນຶ່ງທີ່ໂຮຮືວູດໄດ້ໄປຂະໂມຍເຄື່ອງໃນຮ້ານຄ້າຊຶ່ງມີມູນຄ່າຫ້າພັນໂດລາ. ຫລັງຈາກຖືກຈັບແລ້ວ ນາງໄດ້ໃຫ້ການວ່າທີ່ຕົນເອງໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເຂົ້າສະແດງໜັງ.
- ຫລັງຈາກຖືກຕຳຣວດຢຸດເພາະຂັບຮີດໄວ, ດາຣາຍິງຊີ້ດັງອີກຜູ້ນຶ່ງພຍາຍາມອະທິບາຍກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວ່າ ຢາເສບຕິດທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົ້ນພົບໃນຖົງສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງລາວ ແຕ່ເປັນຂອງໝູ່ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຍືມມານຸ່ງ.
- ເມື່ອນັກການເມືອງຊາວຍຸໂຣບຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບຢູ່ໃນໂຮງແຮມພ້ອມດ້ວຍຍິງໂສເພນີຫລາຍຄົນ, ທ່ານໄດ້ອະທິບາຍວ່າຕົນເອງບໍ່ຮູ້ວ່າພວກຜູ້ຍິງທັງຫລາຍນັ້ນແມ່ນໂສເພນີ ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດກຳລັງເປືອຍໂຕຢູ່.

2. ຖາມ, ທ່ານເຊື່ອໃນຄຳແກ້ຕົວຂອງຄົນທັງສາມໃນເຮືອງຜ່ານມານັ້ນບໍ່? ເປັນຫຍັງຄຳແກ້ຕົວປະເພດນີ້ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າພົ້ນຄວາມຜິດ? ຄຳແກ້ຕົວຄຳທຳອິດແມ່ນມາຈາກໃຜ? (ອາດາມໂທດພຣະເຈົ້າແລະເອວາ, ເອວາ

ໂທດໆໃຫຍ່ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງຫ້າມ, ປຖກ 3:12-13). ສິນທະນາເຣື່ອງທັມມະຊາດຂອງມະນຸດເຣື່ອງການອະທິບາຍຄວາມຜິດໂດຍໃຊ້ຄຳແກ້ຕົວ. ແນະນຳບົດຮຽນນີ້ນີ້ຊຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບແລະການຮັບໂທດຈາກການເລືອກຂອງສ່ວນບຸກຄົນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ພານັກຮຽນອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ວ່າ ຖິ້ມໂທດ. ໃຫ້ນັກຮຽນສເນີຕົວຢ່າງຂອງບຸກຄົນທີ່ຖິ້ມໂທດ ຫລືໂຍນໂທດໃສ່ຄົນອື່ນ. ອະທິບາຍ: ການຖິ້ມໂທດແມ່ນການຫລີກເວັ້ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄືພຍາຍາມຫລີກເວັ້ນການຖືກຕຳໜີໂດຍການໂຍນຄວາມຜິດໃສ່ຄົນອື່ນໆ.
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເອເຊກຽນ 18: 1-2. ສິນທະນາວ່າສຸພາສິດໃນພຣະຄຳຕອນນີ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຫລີກເວັ້ນຄວາມຮັບຜິດຊອບວິທີໃດ (ເບິ່ງຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນ). ຖາມ: ເວລາພວກເຊເລີຍທີ່ບາບິໂລນອ້າງເຖິງສຸພາສິດຂໍ້ນີ້, ພວກເຂົາພຍາຍາມຈະຫລີກຄວາມຮັບຜິດຊອບແນວໃດແດ່? ອ່ານຂໍ້ 3-4. ຖາມ: ພຣະຄຳຕອນນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຊເລີຍອິສຣາເອັນທີ່ເປັນຊະເລີຍເຂົ້າໃຈຜິດເຣື່ອງຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າວິທີໃດ?
5. ອ່ານ ອຊກ 18:5-9 ເທື່ອລະຂໍ້ໄປ; ຫລັງຈາກອ່ານແຕ່ລະຂໍ້ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ສັບຄຳນຶ່ງ ຫລືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງສລຸບພຣະຄຳຂໍ້ນັ້ນໆ. ຕົວຢ່າງ: “ຄົນນັ້ນບໍ່ຂາບໄຫວ້ຮູບໂຄຣົບຂອງຊາວອິສຣາເອນ ຫລື ບໍ່ກິນຂອງທີ່ເອົາບູຊາໃນສະຖານທີ່ເຮົາຫ້າມບໍ່ລ້ລວງຫລິ້ນເມັງຂອງຄົນອື່ນ...” ອາດສລຸບວ່າ “ສັດຊີ້” ຫລື “ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ.” “ບໍ່ສັ່ໂກງຫລືບິບບີຄົນນຶ່ງຄົນໃດ” ສລຸບວ່າ “ສຸຈຣິດ.” ຂຽນຄຳຕອບຕ່າງໆຈາກນັກຮຽນໃສ່ກະດານກ້ອງຫົວຂໍ້ ຊອບທັມ.
6. ເຮັດໄປແບບນີ້ຈົນສຸດພາກຕໍ່ໄປໃນ ອຊກ 18:10-13; ຕົວຢ່າງ: “ເຂົາກິນຂອງທີ່ເອົາບູຊາໃນສະຖານທີ່ເຮົາຫ້າມ” ອາດຈະສລຸບວ່າ “ຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ.” ຂຽນຄຳຕອບຕ່າງໆຈາກນັກຮຽນໃສ່ກະດານກ້ອງຫົວຂໍ້ ບໍ່ຊອບທັມ.
7. ໃນຂະນະທີ່ນັກຮຽນກຳລັງເຮັດໄປເທື່ອລະຂໍ້ ໃຫ້ທ່ານໝາຍກາ(X)ໃສ່ທຸກໆຄຳທີ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ ຊອບທັມ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວແລະຂຽນຖ້ອຍຄຳທີ່ຖືກສເນີມາຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີໃນກະດານເທື່ອ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ສຳຣວດຖ້ອຍຄຳຕ່າງໆທີ່ຢູ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ ຊອບທັມ ອີກເທື່ອນຶ່ງ. ສັງເກດເບິ່ງວ່າສິ່ງໃດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄົນອິສຣາເອັນ. ຖາມ: ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນສມັຍນີ້ເຮັດ? ສິນທະນາບາງຄຳເວົ້າໃນກະດານ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງເທົ່າທຽມກັນກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະເຮັດໃນສມັຍປັດຈຸບັນ. ຕົວຢ່າງ: ແມ່ນຫຍັງໃນສມັຍນີ້ເທົ່າທຽມກັບການ “ບໍ່ກິນຂອງທີ່ ເອົາບູຊາໃນສະຖານທີ່ເຮົາຫ້າມ.”
9. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນ 11
ບົດຮຽນຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເອເຊກຽນ 20:1-32
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ເອເຊກຽນ 20:1-44
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ອິສຣາເອນປະຕິເສດພຣະຄຸນຈົນເຖິງສັມຍເອເຊກຽນ
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ເຮົາເດ! ໄດ້ມີປະຕິກິຣິຍາແນວໃດຕໍ່ພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອນຳເອົາບົດຮຽນຈາກພວກອິສຣາເອນມາໃຊ້ໃນຊີວິດເຮົາ.

ບົດນຳ

ຊາວອິສຣາເອນຜູ້ເປັນໄພພິບັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຫັນຫລັງຕໍ່ຄວາມຮັກຄວາມເມຕາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ໃດໆມາ, ທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາຮູ້ສຶກຕົວຂໍອະພິຍພຣະເຈົ້າຊົງຍົກໂທດອາະພິຍຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ແຕ່ເຂົາກໍເຮັດຜິດບາບຕໍ່ກັນມາຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ເປັນໄປຕາມຊົງເປັນ (20:1-3).

ທ່ານເອເຊກຽນໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າມາເປັນເວລາສອງປີ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດສົນໃຈຖາມເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ, ວັນນີ້ທ່ານເອງກໍແປກໃຈທີ່ມີພວກຫົວໜ້າອິສຣາເອນມາຫາເພື່ອໂຕ້ຖາມພຣະປະສົງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ. ເອເຊກຽນບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກແຜນການຂອງເຂົາແຕ່ຢ່າງໃດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າເຂົາມາຫາເອເຊກຽນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ວາງແຜນຫາວິທີທີ່ບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂັບໄລ່ເຂົາໃຫ້ໜີໄປໄກພັດພາກຈາກກັນ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຂົາມາຖາມພຣະອົງຈຶ່ງບອກເອເຊກຽນວ່າ “*ມະນຸດເອີຍ ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ແລະບອກພວກເຂົາວ່າພຣະເຈົ້າຢາວເພພຣະເຈົ້າກຳລັງຖາມວ່າ ພວກເຈົ້າມາຖາມເຖິງຄວາມປະສົງຂອງເຮົາແມ່ນບໍ່? ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແນ່ແທ້ສັນໃດ ເຮົາຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດໆທັງໝົດສັນນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແທລະ”* (ຂໍ້ 3). (ກ່າຍຈາກພຣະຄຳພີສະບັບ 2012). ບົດຮຽນຕອນນີ້ສອນເຮົາທັງຫລາຍວ່າຢ່າໄປຂີ້ສັດແຫລຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ເພິ່ນອາດບໍ່ຮູ້ເຖິງຈິດໃຈຜູ້ມາຂີ້ສັດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນຮູ້ວ່າແຕ່ລະຄົນມາດ້ວຍຈຸດປະສົງອັນໃດ?

ປະຫວັດຂອງພຣະຄຸນ (20:4-7).

ເລື່ອງເລົ່າ: ມີຄົນຄອບຄົວຍາກຈົນຄອບຄົວນຶ່ງເປັນໜີ້ເພິ່ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ພວກເຈົ້າໜີ້ມາຖາມຢູ່ເລື້ອຍໆຈົນລາວຄິດຢາກຂ້າຕົວຕາຍ ແຕ່ຫາກລາວຕາຍໄປລູກແລະເມັງຂອງລາວກໍຍັງຕ້ອງໃຊ້ໜີ້ຢູ່ດີ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຄິດໄດ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນທາງອອກທີ່ດີ. ຕໍ່ມາມີຄົນຮັ່ງມີຜູ້ໜຶ່ງມີໃຈເມດຕາສົງສານລາວແລະຄອບຄົວ ຄົນຮັ່ງມີຄົນນັ້ນກໍໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ລາວຈົນຄົບ ລາວເອງດີໃຈຫລາຍຈຶ່ງຝາກເນື້ອຝາກຕົວໄວ້ກັບຄົນຮັ່ງມີຜູ້ນີ້ໂດຍຂໍເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຈົນຕລອດຊີວິດ.

ຊາວອິສຣາເອນເວລາທີ່ຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບກໍເປັນຂ້າທາດທີ່ຖືກຂາຍຕໍ່ກັນໄປເລື້ອງ ເມື່ອເຂົາຖືກຊື້ແລະຂາຍໄປເປັນຂອງຜູ້ໃດຊີວິດຂອງເຂົາກໍເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນຊີວິດຈຶ່ງມີແຕ່ຖືກການຂົ່ມເຫງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງໄປເປັນຜູ້ຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກການເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນ ແຕ່ແທນທີ່ເຂົາຈະປະຕິບັດຕົນເພື່ອຕອບບຸນແທນຄຸນເຂົາກັບກາຍເປັນຄົນແຂງກະດ້າງບໍ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ມີພຣະຄຸນ ບໍ່ເຊື່ອຟັງເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ໂຍນພຣະຮູບປັ້ນຖິ້ມ. “ເຮົາບອກພວກເຂົາໃຫ້ໂຍນຮູບໂຄຣບອັນໜ້າກຽດຊັງຊຶ່ງພວກເຂົາຮັກນັ້ນຖິ້ມ ແລະຢ່າປະພຶດຕົນໃຫ້ເປັນມົນທົນກັບພຣະປອມຂອງເອຢິບ ເພາະເຮົາແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ” (ຂໍ້ 7). ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ: ເຂົາກາຍເປັນເໝືອນລູກບໍ່ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ແຕ່ຟັງຜູ້ອື່ນ. ຈຶ່ງສັງເກດພຣະເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ຮູບໂຄຣບອັນໜ້າກຽດຊັງ” ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໜ້າກຽດຊັງຄວນມາສຶກສາກັນ.

ເປັນຄ້າຍຄືກັນ (20:8-20).

ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາປະຖິ້ມຮູບພຣະຕ່າງໆນັ້ນມັນເປັນເຄື່ອງວັດແທກຂອງການເຊື່ອຟັງ ພວກເຂົາຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຮູບໂຄຣບ, ຈາກເວລານັ້ນຈົນມາເຖິງເວລານີ້ບໍ່ມີຫຍັງແຕກຕ່າງກັນເທົ່າໃດ ລາງຄົນຍັງມີພຣະອື່ນອີກຢູ່ ອາດບໍ່ແມ່ນພຣະຮູບປັ້ນ ແຕ່ແມ່ນພຣະອື່ນຫລືສິ່ງອື່ນທີ່ນໍາພາຊັກຈູງໃຫ້ຈິດໃຈເຮົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງນີ້ເອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໂກດຮ້າຍແລະພ້ອມທີ່ຈະລົງໂທດທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ “ສະນັ້ນແທລະ ເຮົາຈຶ່ງນໍາພວກເຂົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບໄປຍັງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ” (ຂໍ້ 10). ຫາກເຂົາເຊື່ອຟັງພຣະອົງກໍຈະນໍາພາເຂົາໄປບ່ອນອຸດົມສົມບູນ ແຕ່ການນໍາໄປຍັງແຜ່ນດິນແຫ່ງແລ້ງນັ້ນກໍເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ບຸນຄຸນ ແລ້ວຂໍຕິດຕາມດ້ວຍການເຊື່ອຟັງ.

ຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າ (20:21-32)

ໃນຄວາມຜິດທີ່ມະນຸດໄດ້ເຮັດນັ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂກດຮ້າຍແລະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະລົງໂທດ ແຕ່ພຣະອົງກໍຊົງອິດກັນພຣະທັຍໄວ້ບໍ່ລົງໂທດ. (ໃຫ້ອ່ານ 20:9, 14, 22) ແປວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ໄພສານຈົນຮະຈັບຄວາມໂກດຮ້າຍໄດ້ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ “ເຮົາສັນຍາວ່າເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍພວກເຂົາໄປທົ່ວໂລກ ເຮົາເຮັດເຊັ່ນນີ້ ກໍເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ” (ຂໍ້ 23-24).

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນ 12

ວັນດີລໍຄອຍຢູ່ຂ້າງໜ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ເອເຊກຽນ 37:1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ເອເຊກຽນ 37:1-14

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເອເຊກຽນເຫັນນິມິດເຮືອງກະດູກຫລັອນກັນບມາມີຊີວິດ ອັນໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມອິສຣາເອນອີກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ເມື່ອທຸກຢ່າງມີແຕ່ແນວບໍ່ດີ ເຮົາເຊື່ອບໍ່ວ່າວັນນຶ່ງຈະພົບແນວດີ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່ານິມິດທີ່ເອເຊກຽນເຫັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຊີວິດ.

ບົດນຳ

ເລົ່າເຮືອງນີ້ເປັນການເປີດຫ້ອງຮຽນ: ຍິງຜູ້ນຶ່ງເປັນແຄນເຊີ ຖືກປິ່ນປົວມາເປັນເວລາຊ້ານານເພື່ອນຜູ້ກຳພາກັນໄປຢາມແລະສັ່ງລາກັນດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຄິດວ່າບໍ່ນານລາວກໍຈະຕາຍ, ວັນນຶ່ງທ່ານໝໍມາບອກວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ຄົ້ນພົບວິທີການກຳຈັດແຄນເຊີໃຫ້ຫາຍໄດ້ ຄືຈະຕ້ອງຜ່າຕັດບ່ອນນັ້ນຖິ້ມແລະຕ້ອງເອົາພາກສ່ວນດຽວກັນທີ່ຜູ້ອື່ນບໍ່ຮູ້ຈາກນັ້ນມາທົດແທນ ຍິງຜູ້ນີ້ກໍຕົກລົງເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງທ່ານໝໍ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວມີຊີວິດຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ.

1. ຕາຍແລ້ວຄືນມາໄດ້ບໍ່? (37:1-3)

1. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ຄົນທີ່ຕາຍໄປຫລາຍຟ້າຫລາຍປີຈົນກາຍເປັນກະດູກແຫ້ງແລ້ວຄືນມາມີຊີວິດໄດ້ບໍ່?
2. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເອເຊກຽນ 37:1-3
3. ເລົ່າເຖິງພຣະເຈົ້າສຳເລັດເງິນໃຫ້ເອເຊກຽນ.
4. ເລົ່າເຖິງພຣະເຈົ້າຖາມເອເຊກຽນ “ກະດູກເຫລົ່ານີ້ຄືນມີຊີວິດອີກໄດ້ບໍ່” (ຂໍ້ 3).
5. ສິນທະນາ ຄຳຕອບຂອງເອເຊກຽນ “ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຕອບຄຳຖາມນີ້ໄດ້” (ຂໍ້ 3).

2. ເທສນາໃຫ້ຄົນຕາຍຟັງ (37:4-6)

1. ເລົ່າຊີວິດຂອງເອເຊກຽນເປັນຄົນບໍ່ເຄີຍປະພຶດອັນໃດທີ່ເປັນມົນທົນ ແມ່ນແຕ່ຊັ້ນສັດທີ່ຕາຍຢ່າງທັມມະຊາດ ຫລືກິນຊັ້ນ

ສັດທີ່ຖືກສັດອື່ນກັດຕາຍເພິ່ນກໍບໍ່ກິນ (ເອເຊກຽນ 4:14) ແປວ່າເພິ່ນຖືຕົວວ່າເປັນຄົນດີມີສິນທັມ.

2. ພຣະເຈົ້າສັ່ງເພິ່ນໃຫ້ປະກາດໃຫ້ກະດູກຫລ້ອນ (ຂໍ້ 4) ເພິ່ນປະຕິບັດຕາມພຣະເຈົ້າສັ່ງບໍ່ເຮັດຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈເພິ່ນເອງ.
3. ເອເຊກຽນມີໜ້າທີ່ປະກາດສ່ວນຈິດວິນຍານນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 5).
4. ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຈະໂຜດປະທານລົມຫາຍໃຈ (ຂໍ້ 6).

3. ເຊື່ອແລະຟັງຄວາມ (37:7-10).

1. ອະທິບາຍເຣື່ອງກະດູກຫລ້ອນປະກອບເຂົ້າກັນແລະມີໜັງທຸ້ມ ແຕ່ຕອນນີ້ເປັນຄືຄົນຕາຍເພາະບໍ່ທັນມີວິນຍານເຮັດໃຫ້ເໝາະໃຈໄດ້ (ຂໍ້ 7-8). (ພາສາອັງກິດບອກອີກວ່າຕອນກະດູກປະກອບເຂົ້າກັນນັ້ນມີແຜ່ນດິນສັ່ນສະເທືອນອີກດ້ວຍ).
2. ເອເຊກຽນເຊື່ອແລະປະຕິບັດ ເທສນາໃຫ້ກະດູກຫລ້ອນຟັງ (ຂໍ້ 7-8).
3. ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເອເຊກຽນເທສນາໃຫ້ລົມຟັງ ເພື່ອໃຫ້ລົມນັ້ນກາຍເປັນລົມຫາຍໃຈ (ຂໍ້ 9-10). ມີຄໍາອະທິບາຍເພີ່ມໃນປະຖົມມະການ 2:7 (ດັ່ງນັ້ນ “ລົມ” ພາສາເດີມ “ນູມາ” ແປວ່າວິນຍານ ຫລືລົມຈາກພຣະເຈົ້າ).

4. ຊົງຮັບກັບຄືນມາ (37:11-14).

1. ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍ ອະທິບາຍເຣື່ອງນິມິດແປວ່າ ຊົງເວົ້າເຖິງພວກອິສຣາເອນ (ຂໍ້ 11).
2. ຊົງບອກເອຊາຢາວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໄຂຂຸມຝັງສົບ ແປວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະພັຍໃຫ້ເຂົາຄືນມາ (ຂໍ້ 12).
3. ຊົງໄຂຂຸມສົບນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.
 1. ມີອໍານາດ.
 2. ມີຄວາມຮັກ.
 3. ມີການອະພັຍຄວາມຜິດບາບ (ຂໍ້ 13).
4. ພຣະອົງຈະເປົ່າລົມຫາຍໃຈ ຄືປະຖົມມະການ 2:7 ແປວ່າ ໃຫ້ຊີວິດຈິດວິນຍານ(ຂໍ້ 14).
 1. ເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.
 2. ຊົງເຮັດຕາມສັນຍາ ແປວ່າຊົງສັນຍາແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກໍຕາມພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ.
 3. ທ່ານເອເຊກຽນເປັນຜູ້ປະກາດເທົ່ານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຕ່າງຫາກເປັນຜູ້ໂຜດປະທານວິນຍານ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 13
ຊົງໃຫ້ກັບຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າອີກ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ເອເຊກຽນ 10:18-19; 11:22-23; 40:1-3; 43:1-9
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ເອເຊກຽນ 10:18-19; 11:22-23; 40:1-3; 43:1-9
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເອເຊກຽນເຫັນນິມິດເຮືອງໃຫ້ອິສຣາເອນກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາຮູ້ແນວໃດວ່າເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອີກ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະໄດ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ

ບົດນຳ

ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະທັມເອເຊກຽນບໍ່ຄົບໃນພຣະຄຳພີລາວສີດຳສະບັບທຳອິດ, ດັ່ງນັ້ນເພື່ອຄວາມສະດວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພິມຂໍ້ພຣະຄຳພີສະບັບອື່ນໃສ່ໃນບົດຮຽນນີ້.

1. ເພິ່ງໃນພຣະນາມ (ເອເຊກຽນ 10:18-19; 11:22-23)

ເອເຊກຽນເປັນນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກອິສຣາເອນທີ່ຖືກກວາດລ້າງໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ກຸງບາບີໂລນ, ແຕ່ພຣະວິນາຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາເພິ່ນທາງນິມິດໃຫ້ກັບໄປຍັງພູສູງ ແລະໄປຍັງພຣະວິຫານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງແລະມອບໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຊາວທຳປີຜ່ານມາ(1ກະສັດ 8: 12-13). ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາພຣະວິຫານແລ້ວກໍຊົງສັ່ງວ່າ “ຖ້າວ່າເຈົ້າແລະພວກລູກຫລານຂອງເຈົ້າທັນຫລັງໃສ່ເຮົາ ແລະໄປຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ ແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນການບໍ່ຖືກສາພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະຄຳສັ່ງທີ່ເຮົາຕັ້ງໄວ້ເຮົາຈະຕັດພວກອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຮົາຈະຖິ້ມພຣະວິຫານຊຶ່ງເຮົາຖືເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດສຳລັບເຮົາ” (1ກະສັດ 9:6-7). ຕໍ່ມາພວກລູກຫລານຂອງໂຊໂລໂມນກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂກດຮ້າຍຈົນພ່າຍໜີຈາກພຣະວິຫານ ແລະປ່ອຍໃຫ້ສັດຮູມາກວາດລ້າງອິສຣາເອນໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ.

“ແລ້ວພຣະຮັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປຈາກປະຕູພຣະວິຫານ ສະຖິດເໝືອເຫລົ່າເຊຣູບິມ ເມື່ອເຫລົ່າເຊຣູບິມອອກໄປ ກໍກາງປົກອອກບິນຂຶ້ນໄປຈາກພິພິບຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ຕາຂ້າພະເຈົ້າ ວົງລໍກໍຕາມຂ້າງໄປດ້ວຍ ແລະໄປຍືນຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູດ້ານຕາ ເວັນອອກຂອງພຣະວິຫານຂອງແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນກໍຢູ່ເໝືອ ເຊຣູບິມເຫລົ່ານັ້ນ” (ເອເຊກຽນ 10:18-19).

2. ເອເຊກຽນທີ່ເທິງພູສູງ (40:1-4).

ເອເຊກຽນເລົ່າເຫດການທີ່ເທິງພູວ່າ “ຊາຍຄົນນັ້ນກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງມອງເບິ່ງດ້ວຍຕາເອງເຖິດແລະຈົ່ງ ຟັງດ້ວຍຫູຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບສິ່ງທີ່ເຮົາຈະສໍາແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພາະວ່າທີ່ນໍາເຈົ້າມາທີ່ນີ້ກໍເພື່ອຈະສໍາແດງໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າ ສິ່ງທັງສິ້ນທີ່ເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຈົ່ງປະກາດແກ່ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນ” (ຂໍ້ 4). ຊາຍທີ່ເອເຊກຽນເຫັນນັ້ນອາດແມ່ນເທວະດາຜູ້ ສໍາຮວດວັດແທກຄວາມກວ້າງຂອງພຣະວິຫານທີ່ກະສັດໂຊໂລໂມນສ້າງຂຶ້ນ ແລະວັດແທກເພື່ອດັດແປງໃໝ່. ເຮືອງທັງໝົດນີ້ ສລຸບໄດ້ວ່າພຣະວິຫານໃໝ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດກັບຄືນມາຄຸ້ມຄອງນັ້ນຖືກວັດແທກໄວ້ຢ່າງຄັກແນ່ ເພື່ອຈະບໍ່ມີການຊົ່ວມົວ ໝອງຄືແຕ່ກ່ອນອີກ.

3. ຄືນສູ່ພຣະວິຫານ (43:1-5)

ເອເຊກຽນໄດ້ທຸ່ວຊົມພຣະວິຫານອັນສັກສິດ ແລະໃນທີ່ນັ້ນເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນພຣະສະຖໍາຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເອເຊກຽນຍັງໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າອີກ. ນິມິດນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຈະ ຄືນມາຄຸ້ມຄອງພຣະວິຫານແລະຄຸ້ມຄອງອິສຣາເອນອີກ. ຕໍ່ມາຊາຍຜູ້ທີ່ກໍາລັງວັດແທກນັ້ນໄດ້ພາເອເຊກຽນເຂົ້າໄປດ້ານໃນ ພຣະວິຫານ “ພາຍຫລັງທ່ານນໍາຂ້າພະເຈົ້າມາຍັງປະຕູ ຄືປະຕູທີ່ຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນອອກ ແລະເບິ່ງແມ່, ພຣະສະຖໍາຣາສີ ຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງກໍເຫມືອນສຽງນໍ້າມາກຫລາຍ ແລະ ພິພິບກໍຮຸ່ງໂຮດດ້ວຍພຣະສະຖໍາຣາສີຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 1-2).

4. ຣະບຽບໃໝ່ໃນພຣະວິຫານ (43:6-9)

ສລຸບຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຕັ້ງໃຫ້ມີຣະບຽບການໃນພຣະວິຫານດັ່ງນີ້;

1. ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະນັ່ງເທິງບັນລັງແລະປົກຄອງອິສຣາເອນ.
2. ຊົງສັ່ງຫ້າມປາມບໍ່ໃຫ້ຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ ໃຫ້ເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍຫນ້າ.
3. ຊົງສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຝັງສິບ ຫລືເອົາສິບຂອງກະສັດໄວ້ໃນພຣະວິຫານອີກ.
4. ຊົງສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກກະສັດສ້າງຂອບປະຕູແລະເລົາປະຕູວັງໃສ່ໃນຂອບປະຕູພຣະວິຫານອີກ.

5. ຊົງສັ່ງໃຫ້ມີແຕ່ຝາຂັ້ນໃນຣະຫວ່າງພຣະະວິຫານແລະປະຕູວັງຂອງກະສັດ.
6. ຊົງສັ່ງໃຫ້ຍົກຍ້າຍສິບຂອງກະສັດທີ່ຝັງໄວ້ ຫລືບັນຈຸໄວ້ໃນພຣະະວິຫານນັ້ນອອກໃຫ້ໝົດ.
7. ຊົງວາງເງື່ອນໄຂ ຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມນີ້ ພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ນຳເຂົາຕລອດໄປ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນອິສເຕີ
ການຟື້ນພຣະຊົນເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນຫຍັງ?

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ລູກາ 24:1-10, 33-39, 44-48
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** ລູກາ 24:1-52
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າການຄົນພຣະຊົນໄດ້ພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກສົ່ງລົງມາຕາມພຣະສັນຍາ
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ການຄົນພຣະຊົນສຳຄັນອັນໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອຊີ້ແຈງໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ? ພຣະອົງຊົງເຮັດຫຍັງ? ແລະເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບເຊື້ອ.

ບົດນຳ

ການຄົນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູເປັນເຄື່ອງພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຊະນະຄວາມຕາຍ ແລະດ້ວຍການນີ້ຍັງພິສູດອີກວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນມີຫລັກຄຳປະກັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີພຣະໃດໆທີ່ຕາຍແລ້ວຄົນມາອີກ, ການຄົນພຣະຊົນນີ້ຍັງເປັນກຳລັງໃຈອັນມະຫາສານໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນການອອກໄປປະກາດບອກຄົນທົ່ວໂລກວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ກິ່ງຫົນຂອງທ່ານອອກເສັງ (24:1-10).

1. ພວກຜູ້ຍິງພາກັນໄປອຸບໂມງແຕ່ເຊົ້າມືດຂອງວັນອາທິດ (ຂໍ້ 1).
2. ພວກຜູ້ຍິງປລາດໃຈທີ່ເຫັນແຜ່ນຫີນທີ່ອັດປາກຖ້ານັ້ນກິ່ງອອກ (ຂໍ້ 2-3) ແຕ່ກ່ອນຈະໄປນັ້ນພວກຜູ້ຍິງຄິດຍາກຢູ່ແລ້ວວ່າໃຜຈະກິ່ງຫີນອອກໃຫ້? (ອ່ານ ມາຣະໂກ 16:2-3). ບອກນັກຮຽນວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງເຮົາຄິດຍາກທີ່ຈະປະຕິບັດພຣະເຈົ້າຈິ່ງເບິ່ງພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ເຂົາຄິດຍາກ ແຕ່ເມື່ອໄປແລ້ວຫີນນັ້ນກໍຖືກເປີດໄວ້ແລ້ວ.

3. ພວກຜູ້ຍິງຍ້ານ ແຕ່ໄດ້ຖືກເລົ່າໂລມໃຈດ້ວຍຄຳບອກເລົ່າຂອງເທວະດາ (ຂໍ້ 5-7). ຫລາຍເທື່ອຈິດໃຈຂອງເຮົາຄ້າຍຄືມີ ຫິນແຜ່ນໃຫຍ່ອັດໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, ບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຄຳສອນ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນກຶ່ງຫິນນັ້ນອອກເສັງ.

4. ພວກຜູ້ຍິງຟ້າວໄປບອກເຮືອງໃຫ້ສາວິກຟັງ (ຂໍ້ 8-10).

ຊົງປາກົດຕົວ (24:13-39)

1. ສາວິກທີ່ເດີນທາງໄປເອມາອູດໄດ້ລົມກັນເຮືອງພຣະເຢຊູຖືກຄຶງຕາຍທີ່ໄມ້ການແຂນ ສອນເຮົາວ່າ ເມື່ອຄຣິສຕຽນພົບກັນ ສົມຄວນຈະລົມກັນເຮືອງພຣະເຢຊູ ເພາະໃນຂະນະທີ່ສາວິກທັງສອງໂອ້ລົມກັນເຮືອງຂອງພຣະອົງຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງປາກົດ ຕົວ ແລະເດີນທາງໄປກັບເຂົາ. (ຂໍ້ 13-29)

2. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮ່ວມຮັບປະທານເຂົ້າແລງກັບສາວິກທັງສອງນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງ ຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ຊົງເວົ້ານຳເຂົາ, ຊົງຢູ່ກັບເຂົາ, ຊົງຮັບປະທານເຂົ້ານຳເຂົາ ເມື່ອເຂົາຮັບຮູ້ແລ້ວ ພວກສາວິກທັງສອງກໍຟ້າວ ຍ່າງກັບຄືນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນຄືນນັ້ນໂດຍລືມວ່າຕົນເອງເມື່ອຍຈາກການເດີນທາງວັນນີ້. ເຮືອງນີ້ສອນເຮົາວ່າທຸກຄົນທີ່ ມີພຣະເຢຊູຈະບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍເພາະພຣະອົງຊົງເປັນກຳລັງແລະທຸກຄົນທີ່ມີພຣະອົງຈະໄປດ້ວຍຄວາມປະຕິຍົນດີ (ຂໍ້ 30-34)

3. ສາວິກສອງຄົນເລົ່າເຮືອງທີ່ເຂົາເຫັນພຣະເຢຊູໃຫ້ສາວິກຟັງ ແຕ່ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ອະທິບາຍເຮືອງທັງໝົດ(ຂໍ້ 36-39). ເຮືອງ ນີ້ສອນເຮົາວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍມີໜ້າທີ່ອອກໄປບອກເຮືອງຂອງພຣະອົງ ສ່ວນຄົນຈະເຊື່ອຫລືບໍ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ ແຕ່ ແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

ຊົງປາກົດຕົວ (24:44-48)

1. ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າເຖິງ ພຣະຄັມພິສາມຕອນໃນຂໍ້ 44 ຄື

1. ບັນຍັດຂອງໂມເຊ.
2. ພຣະຄັມພິຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະ
3. ພຣະຄັມພິເພງສັຣເສີນ

2. (ຂໍ້ 46). ຄຳວ່າ “ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຊົງເປັນຄືນມາຈາກຕາຍໃນວັນຖ້ວນສາມ” ນັ້ນພຣະຄັມພິບໍ່ ໄດ້ບອກໄວ້ວ່າມີຄຳຂຽນນີ້ຢູ່ໃສແດ່? ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດແກ່ນັກຮຽນພຣະຄັມພິຈຶ່ງຂໍຍົກເອົາພຣະຄັມພິສອງຕອນດັ່ງນີ້;

1. “ຫລັງຈາກນັ້ນສອງມື້ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ພວກເຮົາຄ່ອຍດີຂຶ້ນ ໃນມື້ທີສາມຈະທຳໃຫ້ດີຢ່າງເດີມ ແລ້ວພວກເຮົາກໍ ຈະມີຊີວິດຢູ່ຊ່ອງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ” (ໂຮເຊອາ 6:2).

2. “ຈຳເປັນທີ່ອົງພຣະຄຣິດຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ແລະກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ນີ້ແທລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ” (ກິຈການ 17:3).

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌